Overweging: *"Kom delen in de vreugde van de Heer"*

Broeders en zusters:

We lezen deze weken de 3 vergelijkingen waarin Jezus de komst van de eindtijd aan de orde stelt. Voor de leerlingen, maar ook voor ons Christenen een belangrijk thema. Het is onderdeel van onze geloofsbelijdenis, maar niet een onderwerp dat we gemakkelijk met elkaar bespreken. Voor de leerlingen is dat anders. Zij ervaren de eindtijd als iets reëels waar ze naar toeleven.

Laten we nu eens nader bekijken hoe hulp vol voor onze oriëntatie op de eindtijd de vergelijking die we vandaag hebben gelezen voor ons kan zijn. Als ik bij het lezen van de "vergelijking van de talenten" voor het geestelijke perspectief kies, dan verdwijnt de gedachte dat het zou gaan om een werelds materiële vergelijking. Het gaat in deze vergelijking juist niet om het handelen in de materiële wereld, maar om handelen vanuit de Geest.

Jezus spreekt met deze vergelijking ons direct aan over de manier waarop wij ons voorbereiden op de wederkomst van de Messias. Matteüs, maar ook Paulus stellen dat we als Christenen niet kunnen zeggen dat we niet weten dat er bij de wederkomst geoordeeld zal worden. In de vergelijking van de talenten kunnen we verschillende wegen ervaren die mensen kunnen bewandelen en hoe Jezus daarop reageert.

Het gelezen evangeliedeel laat zien dat alle mensen een eigen manier van handelen van God hebben gekregen. Jezus zegt bijvoorbeeld: "De genen die veel gekregen hebben zullen ook veel geven"[1] en "zalig zijn de armen van geest"[2]. In deze uitspraken ligt voor mij een sleutel om het evangelie van de talenten verder te openen. Deze sleutel is dat Iedereen 100% gekregen heeft. Wat we er ook zelf van vinden of wat anderen ervan vinden. Iedereen is klein in vergelijking met God en tegelijktijd zijn we voor Hem ook van on**schat**bare waarde. God onderscheid niet in de zin van groot en klein of meer of minder. Ik denk dat God eerder in onze motieven en onze overtuigingen waaruit we handelen geïnteresseerd is. Deze motieven en overtuigingen zijn de innerlijke *waarden* die in ons hart besloten liggen. Het zijn die *waarden* waar Jezus het over heeft als Hij spreekt over schat of talenten. Het zijn de waarden :"Geloof ,hoop en liefde", waar Jezus het over heeft. De Heer die vertrekt heeft

[1] Lucas 12:48
[2] Mattheüs 5: 3, "De Bergrede"

vertrouwen dat iedereen toegang heeft tot deze Goddelijke waarden: “Geloof, Hoop en Liefde”.

Nemen we de eerste twee dienaren in ogenschouw dan ervaren zij het als een vreugde om te mogen werken in de wijngaard van de Heer. Het lijkt erop dat ze heel goed weten wat hun Heer hun in handen heeft gegeven. Beide ervaren het vertrouwen van hun Heer en accepten dat voor 100%, geen ge-ja-maar. Ze snappen goed wat ervan hen verwacht wordt. Dit wederzijdse begrip geeft hen moed en geloof dat hun Heer bij zijn terugkomst tevreden zal zijn. Zo gaan ze vol enthousiasme op weg.

Doordat Jezus de derde dienaar als tegenpool ten tonele brengt tekenen de verschillen zich af. De derde dienaar spreekt met scherpe afwijzende woorden en toon tegen de Heer. Hij argwaant de Heer ondanks dat deze hem een talent heeft toevertrouwd. Het maximale wat hij aankan. Hij reageert vanuit angst voor wat er gaat gebeuren bij de terugkomst van de Heer. Hij heeft de bedoelingen van zijn Heer niet kunnen of willen begrijpen. De derde dienaar stop zo letterlijke en figuurlijk zijn leven en toekomst in de grond. De begraven schat levert op deze manier niets op. Opleveren in de geestelijke zin betekent; vreugde geven en vreugde ontvangen. De meerwaarde is dat we zo met vertrouwen het komende “Koningrijk van God” te gemoed kunnen zien.

Praktisch gezien betekent dit begraven van “Geloof , Hoop, en liefde”: geen hulp aan armen, geen mededogen voor vluchtelingen, geen liefde voor de naaste , niet delen met armen, ze niet kleden en zeker niet de gevangen bezoeken… Door deze vreugdeloze manier van leven lijkt de derde dienaar op een levende dode[3].

Als de Heer teruggekomen is,.. lijkt hij met zijn reactie op het gedrag van de derde dienaar, op de reactie van de Bruidegom die de deur dicht houdt voor de “domme meisjes” en zegt: “ik ken u niet.” De essentie die Jezus hier schetst, is dat “de Bruidegom en de Landheer” juist uitnodigen om de Goddelijke liefde vorm te geven en te vermeerderen in ons eigen leven. Zij kunnen niet begrijpen dat die uitnodiging niet wordt aangenomen. Jezus wil ons juist aanzetten tot optimisme en daadkracht in Zijn naam. Ja, probeer maar, Ik heb vertrouwen in jullie. Wees niet bang. …

[3] Lucas 24 en Openbaring 3:1 “gij hebt de naam dat gij leeft, en gij zijt dood”
Johannes 5: 24 en Romeinen 6.

Als we deze bemoedigende aanspraak van Jezus oppakken stellen we ons op voor het aangezicht van God. Dit oppakken is het tegengestelde van onszelf begraven. Het is: “hier ben ik en ik leg alles op tafel”: mijn fouten, zwakten, mijn lijden, mijn onmacht, maar ook de schat die ik ontvangen heb; mijn leven, mijn geloof, mijn liefde voor mijn naasten, de liefde die ik ontvang en de liefde voor de wereld waarin ik leef.[4]

In mijn dagelijkse gebed: God “kom mij te hulp; Heer haast u mij te helpen”, probeer ik mijn vertrouwen te oefenen en uit te spreken. Ik ervaar, in deze meditatie, ook als ik in de put van de angst zit, Goddelijke nabijheid. Het is zoals Teresa van Avila dat zo mooi zegt; Bidden is als een gesprek met een goede vriend. Dit gevoel van nabijheid ervaar ik als een bemoediging om vast te houden aan mij Ja aan Christus. Dat Ja betekent dat ik geloof dat de liefde van God ook voor mij bedoelt is. Het is de oefening om mijn leven niet te begraven, maar om de vreugde te ontvangen en te delen en zo de dag met optimisme te gemoed te treden.

Paulus zou Paulus niet zijn als hij niet duidelijk zou maken dat we als broeders en zuster niet alleen zitten te bidden, maar elkaar in Christus moeten bemoedigen en steunen. Dat betekent dat we de moed moeten opbrengen om met elkaar te spreken over onze worstelingen en onze geloofszwakten. Ja, zo kunnen we elkaar tot heil zijn.

Ik denk dat als we handelen vanuit onze “innerlijke Christelijke **waarden**schat; de schat van “Geloof , Hoop en Liefde [5]”, we ons openen voor de vreugde die God met ons wil delen. In deze gedeelde vreugde ontstaat er een afspiegeling van “Gods Rijk op Aarde” en zo gloort er het uitzicht op het ons toegezegde “eeuwige leven”. Jezus zegt dan op deze manier welwillend tegen ons: “Wees niet bang en kom delen in de vreugde van je Heer”.

Amen.

[4] Laudato Si ; Verwijzing naar geschrift Paus Franciscus en verwijzing naar Het “Zonnen lied” van de heilige Franciscus van Assisi.

[5] 1 Thessalonicenzen 5 : 12-24